Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o minimální krytí ztrát z nevýkonných expozic

[COM(2018) 134 final – 2018/0060 (COD)]

k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o obsluhovatelích úvěrů, kupcích úvěrů a vymáhání kolaterálu

[COM(2018) 135 final – 2018/0063 (COD)]

(2018/C 367/09)

Zpravodaj: **Juan MENDOZA CASTRO**

Konzultace	Rada Evropské unie, 24. 4. 2018
	Evropský parlament, 19. 4. 2018
Právní základ	Článek 114 a čl. 53 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie
Odpovědná specializovaná sekce	Hospodářská a měnová unie, hospodářská a sociální soudržnost
Přijato ve specializované sekci	27. 6. 2018
Přijato na plenárním zasedání	11. 7. 2018
Plenární zasedání č.	536
Výsledek hlasování	145/0/2
(pro/proti/zdrželi se hlasování)	

1. Závěry a doporučení

Balíček předpisů v oblasti úvěrů v selhání

1.1. EHSV vítá balíček Komise, který je ústředním prvkem úsilí EU o řešení přetrvávajících problémů týkajících se úvěrů v selhání a má zásadní význam pro dosažení pokroku na cestě k bankovní unii.

1.2. Finanční instituce EU učinily pokrok jak z hlediska kvality úvěrového portfolia, tak z hlediska celkového objemu úvěrů v selhání, jsou však zapotřebí dodatečná opatření na úrovni EU, která zabrání budoucímu nahromadění těchto úvěrů.

1.3. V každém unijním srovnání objemu úvěrů v selhání by měla být zohledněna skutečnost, že banky v některých zemích obdržely v rané fázi krize (2008–2012) značně vysokou státní podporu, zatímco jiným to kvůli změnám v pravidlech státní podpory nebylo umožněno.

1.4. EHSV upozorňuje na sociální důsledky finanční krize, co se týče vyloučení, sociální spravedlnosti a překážek pro dokončení vnitřního trhu.

1.5. Je nezbytné odstranit z účtů finančních institucí úvěry se sníženou hodnotou, aby se zabránilo důsledkům předlužení v budoucnu. EHSV rovněž vyzývá k odpovědnému poskytování úvěrů ze strany úvěrových institucí.

Povinná obezřetnostní jištění

1.6. EHSV souhlasí s uplatňováním povinných obezřetnostních jištění coby preventivním opatřením, aby byly zajištěny dostatečné rezervy k pokrytí úvěrových ztrát v případě budoucích úvěrů v selhání.

1.7. EHSV bere na vědomí odůvodnění tohoto návrhu ze strany Komise a rád by dodal, že jištění lze odůvodnit také různými cíli, o něž usiluje účetní rámec ve srovnání s obezřetnostní regulací.

1.8. EHSV však rovněž musí zdůraznit, že:

— univerzální přístup nebere v úvahu přetrvávající rozdíly ve vnitrostátním občanském právu a délku řízení u občanskoprávních soudů;

— harmonogram pro zajištění rezerv pro nové úvěry v selhání může donutit banky, aby je rychle prodaly a nečekaly, až se společnost či podnik ve finanční tísni navrátí do udržitelnější situace.

1.9. Komise by měla pokud možno zvážit specifickou situaci menších a specializovaných podniků s méně složitou strukturou aktiv.

1.10. EHSV se domnívá, že by mezinárodní standard účetního výkaznictví č. 9 měl být povinný pro všechny banky v EU.

1.11. EHSV navrhuje zahájit analýzu konkrétních dopadů, která se zaměří na odhad potenciálních dopadů navrhovaného nařízení na banky, poskytování úvěrů domácnostem, malé a střední podniky a růst HDP.

1.12. EHSV konstatuje, že Evropská centrální banka již vydala svůj dodatek, aniž by zohlednila pravidla pilíře č. 1, která má vydat Parlament/Rada/Komise, a aniž by počkala na obecné pokyny Evropského orgánu pro bankovnictví.

Vývoj sekundárních trhů

1.13. EHSV uznává, že Komise přináší odpověď na mnoho problémů roztříštěných sekundárních trhů s úvěry v selhání v EU, a zdůrazňuje konkrétní návrhy v tomto ohledu. Je však toho názoru, že regulační orgány nesmí podporovat prodej úvěrů v selhání.

1.14. V souvislosti s důsledky převodů úvěrů EHSV předkládá tyto návrhy:

— Ochrana spotřebitelů: Návrhy Komise jsou obecně vítány. Orgány musejí věnovat pozornost konkrétním opatřením a doporučením na ochranu práv dlužníků.

— Ochrana pracovníků: Příslušné orgány musejí brát v potaz mobilitu a ochranu pracovníků ve společnostech zapojených do převodů společností v souladu s evropskými a vnitrostátními právními předpisy.

Urychlené mimosoudní vymáhání kolaterálu

1.15. EHSV v kladném smyslu zdůrazňuje právo na spravedlivý proces u vnitrostátního soudu, pokud je ho potřeba a pokud bude uplatňování tohoto postupu, navrženého ve směrnici, omezeno.

1.16. V mnoha členských státech již postup vymáhání účinně funguje. Řešení problému úvěrů v selhání spočívá především v posílení soudních postupů v celé EU.

2. **Návrhy Evropské komise**

2.1. Dne 14. března Komise předložila návrh nařízení ([1]), kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o minimální krytí ztrát z nevýkonných expozic, spolu s návrhem směrnice ([2]) o obsluhovatelích úvěrů, kupcích úvěrů a vymáhání kolaterálu.

([1]) COM(2018) 134 final – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o minimální krytí ztrát z nevýkonných expozic.

([2]) COM(2018) 135 final – návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o obsluhovatelích úvěrů, kupcích úvěrů a vymáhání kolaterálu.

2.2. K oběma návrhům byly přiloženy pracovní dokumenty útvarů Komise a posouzení dopadů a v tentýž den Komise rovněž zveřejnila svou druhou zprávu o pokroku ([3]) při snižování úvěrů v selhání v Evropě a plán ([4]) poskytující technické pokyny ohledně způsobu, jak zřizovat vnitrostátní společnosti spravující aktiva.

2.3. Tyto návrhy jsou důležitou součástí úsilí Komise o posílení evropské hospodářské a měnové unie a mají zásadní význam pro dokončení bankovní unie. Řešení velkého množství úvěrů v selhání a nevýkonných expozic, jakož i jejich možné akumulace v budoucnu, je nedílnou součástí snahy Unie dále snižovat rizika v bankovním systému a umožnit bankám zaměřit se na poskytování úvěrů podnikům a občanům.

2.4. V návrhu nařízení Komise navrhuje zřídit povinné obezřetnostní jištění, neboť stanoví společné minimální úrovně krytí pro nově poskytnuté úvěry, které se stanou nevýkonnými, s cílem zamezit nadměrné budoucí akumulaci úvěrů v selhání bez dostatečného krytí ztrát v rozvahách bank a usnadnit jejich řešení.

2.5. V návrhu směrnice si Komise klade za cíl zvýšit efektivnost postupů vymáhání pohledávek tím, že bude k dispozici jasný společný postup urychleného mimosoudního vymáhání kolaterálu (AECE). Návrh rovněž podporuje rozvoj sekundárních trhů s úvěry v selhání tím, že harmonizuje požadavky a vytváří jednotný trh pro obsluhu úvěrů a převod bankovních úvěrů na třetí strany v celé EU.

3. **Obecné připomínky**

3.1. EHSV vítá balíček Komise, který je ústředním prvkem úsilí EU o řešení přetrvávajících problémů týkajících se úvěrů v selhání ([5]) a má zásadní význam pro dosažení pokroku na cestě k bankovní unii.

3.2. Solventnost a stabilita finančního systému je pro EU mimořádně důležitá. Velké množství úvěrů v selhání, které se v bankách některých členských států nahromadily během krize a následné recese, má tudíž nepříznivý dopad na finanční systém jako celek, škodí ekonomice a v některých případech způsobilo velké náklady daňovým poplatníkům.

3.3. V posledních letech učinily finanční instituce EU pokrok, pokud jde o kvalitu úvěrových portfolií i o celkový objem úvěrů v selhání, tyto úvěry se však stále drží na vysoké úrovni celkem 813 miliard EUR ([6]). Banky a orgány dohledu sice mají nezbytné nástroje ke snížení množství úvěrů v selhání či úvěrů se sníženou hodnotou, jsou však zapotřebí dodatečná opatření na úrovni EU, která zabrání jejich budoucímu hromadění.

3.4. EHSV poukazuje na to, že banky v některých zemích obdržely v rané fázi krize (2008–2012) značně vysokou státní podporu, zatímco jiným to kvůli změnám v pravidlech státní podpory pro finanční sektor nebylo umožněno. Z tohoto důvodu by mělo každé srovnání objemu úvěrů v selhání tyto rozdíly zohlednit.

3.5. EHSV upozorňuje na sociální důsledky finanční krize, co se týče vyloučení, sociální spravedlnosti a překážek pro dokončení vnitřního trhu. V některých členských státech úvěry v selhání odrážejí to, jak silně byly rodiny a malí a střední podnikatelé zasaženy – mimo jiné jim hrozila ztráta domova nebo u nich bylo zahájeno vymáhání zajištění.

3.6. Je nezbytné odstranit z účtů finančních institucí úvěry se sníženou hodnotou, aby se zabránilo důsledkům předlužení v budoucnu, a plán Rady pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN) musí k tomuto cíli přispívat. EHSV rovněž vyzývá k odpovědnému poskytování úvěrů, což bude vyžadovat, aby úvěrové instituce věnovaly větší pozornost potřebám a situaci svých jednotlivých dlužníků a aby vždy hledaly finanční nástroj, který bude nejvíce odpovídat konkrétním okolnostem ([7]).

([3]) COM(2018) 133 final – sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě a Evropské centrální bance – Druhá zpráva o pokroku při snižování úvěrů v selhání v Evropě.

([4]) SWD(2018) 72 final – Plán pro společnosti spravující aktiva – Pracovní dokument útvarů Komise doprovázející sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě a Evropské centrální bance – Druhá zpráva o pokroku při snižování úvěrů v selhání v Evropě.

([5]) Závěry Rady o Akčním plánu pro řešení úvěrů v selhání v Evropě (11. července 2017).

([6]) Údaje z přehledu ukazatelů rizik Evropského orgánu pro bankovnictví za 4. čtvrtletí roku 2017.

([7]) Stanovisko EHSV k tématu Úvěr a sociální vyloučení ve společnosti blahobytu (Úř. věst. C 44, 16.2.2008, s. 74).

4. **Konkrétní připomínky**

4.1. ***Povinná obezřetnostní jištění***

4.1.1. EHSV souhlasí s uplatňováním povinných obezřetnostních jištění coby preventivním opatřením, aby byly zajištěny dostatečné rezervy k pokrytí úvěrových ztrát v případě budoucích úvěrů v selhání.

4.1.2. V zájmu snížení množství úvěrů v selhání a nevýkonných expozic ([8]) zahrnuje navrhovaná změna nařízení o kapitálových požadavcích postupný harmonogram pro zajištěné (až na osm let) a nezajištěné (na dva roky) úvěry.

4.1.3. Komise tento návrh odůvodňuje takto ([9]):

— Nakládání s úvěrovými ztrátami nemusí být vždy přiměřené z hlediska obezřetnostního dohledu, který má jinou působnost, cíl a účel.

— Očekává se, že mezinárodní standard účetního výkaznictví č. 9 ([10]) dosáhne mnohem lepšího souladu s obezřetnostními normami než standard IAS 39 ([11]) a že přispěje k řešení problému pozdních a nedostatečných rezerv, neboť je založen na přístupu „očekávání ztráty“. Nový standard však stále ponechává prostor pro vlastní rozhodnutí při posuzování úvěrů v selhání a podkladového kolaterálu a v důsledku toho i při určování rezerv.

— Obezřetnostní regulace dává orgánům bankovního dohledu pravomoc ovlivňovat výši bankovních rezerv (mimo jiné co se týče úvěrů v selhání) v mezích použitelného účetního rámce a požadovat konkrétní úpravy výpočtů kapitálu této banky. Závazná opatření a požadavky však mohou být uplatňovány orgánem dohledu pouze v jednotlivých případech podle konkrétní situace dané banky (označována jako opatření pilíře 2).

— Individuálně přizpůsobená opatření v oblasti dohledu vycházející z individuálních posouzení příslušným orgánem dohledu jsou vhodná pro řešení konkrétních rizik souvisejících s úvěry v selhání jednotlivých bank.

4.1.4. EHSV by rád dodal, že jištění lze odůvodnit také různými cíli, o něž usiluje účetní rámec ve srovnání s obezřetnostní regulací.

4.1.5. EHSV však rovněž musí zdůraznit, že:

— Navrhované nařízení, které je založeno na univerzálním přístupu, nebere v úvahu přetrvávající rozdíly ve vnitrostátním občanském právu a délku řízení u občanskoprávních soudů.

— Harmonogram pro zajištění rezerv pro nové úvěry v selhání může donutit banky, aby je rychle prodaly a nečekaly, až se společnost či podnik ve finanční tísni navrátí do udržitelnější situace. To by mohlo omezit možnost provést restrukturalizace dluhu a dát podnikatelům druhou šanci, a to s potenciálně vysokým negativním sociálním dopadem a negativním dopadem na míru zaměstnanosti.

— Podle jedné z analýz ([12]) je pravděpodobné, že současné zavedení mezinárodního standardu účetního výkaznictví č. 9 a obezřetnostních jištění pro nevýkonné expozice nejvíce postihne menší a specializované podniky s méně složitou strukturou aktiv. Komise by měla zvážit, zda by nebylo zapotřebí návrh upřesnit s cílem vyřešit tento problém.

([8]) Definice Evropského orgánu pro bankovnictví: „Nevýkonná expozice je každá expozice, která je 90 dnů po splatnosti nebo je nepravděpodobné, že bude splacena bez zpeněžení kolaterálu, i když není uznána za expozici v selhání či expozici se sníženou hodnotou. Expozice v selhání a expozice se sníženou hodnotou podle článku 178 nařízení o kapitálových požadavcích a použitelného účetního rámce jsou vždy považovány za nevýkonné. Každá expozice vůči určitému dlužníkovi musí být navíc považována za nevýkonnou, pokud její rozvaha 90 dnů po splatnosti dosahuje 20 % nesplacené částky celkové rozvahové expozice vůči tomuto dlužníkovi (‚motivační účinek'). Celková nevýkonná expozice je dána součtem úvěrů v selhání, nevýkonných dluhových cenných papírů a nevýkonných podrozvahových položek.“

([9]) Konzultační dokument o právně zakotvených pojistkách.

([10]) Mezinárodní standard účetního výkaznictví. V platnosti od 1. ledna 2018.

([11]) Mezinárodní účetní standardy.

([12]) Eurofinas: odpověď na konzultaci Evropské komise týkající se povinných obezřetnostních jištění.

4.1.6. Ačkoli navrhovaná jištění mohou zmírnit rozdíly v tvorbě rezerv, které pramení z přijetí různých účetních rámců (mezinárodní standard účetního výkaznictví č. 9 nebo vnitrostátní obecně uznávané účetní zásady ([13])), je EHSV toho názoru, že by mezinárodní standard účetního výkaznictví č. 9 měl být povinný pro všechny banky v EU.

4.1.7. EHSV navrhuje zahájit zvláštní analýzu, která se zaměří na odhad potenciálních dopadů navrhovaného nařízení na banky, poskytování úvěrů domácnostem, malé a střední podniky a růst HDP.

4.1.8. Podobné problémy jako úvěry v selhání mohou způsobit další rizika, zejména rizika spojená s vysoce komplexními deriváty a se znovu nabytými aktivy úrovně 2 a 3. V této souvislosti má EHSV za to, že tato rizika by měla být zahrnuta do seznamu priorit pro snižování rizik.

4.1.9. EHSV konstatuje, že Evropská centrální banka již vydala svůj dodatek, aniž by zohlednila pravidla pilíře č. 1, která má vydat Parlament/Rada/Komise, a aniž by počkala na dokončení obecných pokynů Evropského orgánu pro bankovnictví (stále v jednání). Tím by mohlo dojít k porušení zásad zlepšování právní úpravy. Dodatek Evropské centrální banky týkající se úvěrů v selhání by proto měl být přizpůsoben budoucímu rámci pilíře 1 o úvěrech v selhání, aby mohl nadále zajišťovat soudržnosti evropských pravidel.

4.2. ***Opatření pro další rozvoj sekundárních trhů s úvěry v selhání***

4.2.1. V EU jsou operace na sekundárních trzích poměrně nepatrné ([14]). Mezi příčiny této situace patří roztříštěnost právních předpisů, legislativní omezení držitelů některých tříd aktiv, rozsahu zapojení obsluhovatelských společností a druhů investorů (v některých případech mohou úvěry v selhání obsluhovat nebo kupovat pouze jiné banky) a odlišné názory místních bank a zahraničních investorů na hospodářský výhled. EHSV se domnívá, že Komise přináší odpověď na mnohé z těchto problémů.

4.2.2. Jednou z hlavních výzev pro trh s úvěry v selhání je nedostatek vysoce kvalitních údajů týkajících se úvěrů v selhání, což má za následek informační asymetrie. EHSV vítá vzorové formuláře pro údaje, jejichž účelem je poskytovat jednotné a normalizované informace týkající se smluv o úvěrech v selhání.

4.2.3. EHSV se však domnívá, že regulační orgány nesmí podporovat prodej úvěrů v selhání, neboť správa úvěrů se sníženou hodnotou v rámci bank by mohla mít vyšší hodnotu při jejich vymáhání než ceny získané za jejich prodej.

4.2.4. EHSV vyzdvihuje a podporuje tyto aspekty návrhu Komise:

— **Obsluhovatelé úvěrů:** Pravidla pro celou EU stanovují konkrétní požadavky a postupy pro oprávnění či zamítnutí udělení oprávnění nebo jeho odejmutí (články 5 až 7), včetně dostatečně dobré pověsti, čistého trestního rejstříku a podmínky nebýt v dané době subjektem insolvenčního řízení. Dále zahrnují rejstřík (článek 8), smluvní vztah s věřitelem (článek 9), externí zajišťování činnosti (článek 10) a přeshraniční obsluhu úvěrů (články 11 a 12).

— **Kupci úvěrů:** Věřitel mu musí poskytnout všechny nezbytné informace, které se týkají úvěrové smlouvy (článek 13), a to v souladu s technickými normami, jež vypracuje Evropský orgán pro bankovnictví (článek 14). Na kupce se nesmí vztahovat žádné další požadavky kromě těch, které stanoví vnitrostátní předpisy k provedení směrnice (článek 15). Mohou vymáhat úvěr přímo (článek 18) nebo ho převést (článek 19).

— **Obsluhovatelé úvěrů, úvěrové instituce nebo jejich dceřiné podniky:** Zastávají aktivní úlohu v operacích týkajících se úvěrů v selhání a jsou zahrnuty v článku 16.

— **Dohled:** Jedná se o zásadní prvek, neboť vyžaduje uplatňování stejných pravidel v celé EU, vykonávání dohledu ze strany příslušných vnitrostátních orgánů a ukládání správních pokut (články 20 až 22).

([13]) Obecně uznávané účetní zásady.
([14]) KPGM: 100 miliard EUR, méně než 10 % objemu úvěrů v selhání.

— **Ochrana údajů:** Podmínkou pro převod úvěru je „dodržování práv vypůjčovatelů a pravidel ochrany osobních údajů v souladu s právními předpisy upravujícími úvěrovou smlouvu“ (čl. 5 odst. 1 písm. c)).

4.2.5. *Ochrana spotřebitele:*

— EHSV považuje za důležité zajistit vysokou míru ochrany spotřebitele v oblasti finančních služeb.

— V této souvislosti oceňuje obecnou zásadu, která je uvedena v návrhu a zní „zajistit stejnou úroveň ochrany bez ohledu na to, kdo úvěr vlastní nebo obsluhuje, a bez ohledu na právní režim platný v členském státě kupce nebo obsluhovatele úvěru“. Zejména je třeba dodržovat směrnici o hypotečních úvěrech ([15]), směrnici o spotřebitelském úvěru ([16]) a směrnici o nepřiměřených smluvních podmínkách ([17]).

— EHSV rovněž vyzdvihuje povinnosti věřitele vůči spotřebiteli v případě změn podmínek úvěrové smlouvy (článek 34).

— EHSV podotýká, že převod úvěru znamená, že dlužník musí jednat s nefinanční společností, která má jiné zaměstnance, jiné pracovní metody a jiný účel. Je proto vhodné, aby vnitrostátní orgány věnovaly pozornost opatřením a doporučením na ochranu práv dlužníků, jak je tomu v případě amerického Úřadu pro finanční ochranu spotřebitelů ([18]).

4.2.6. *Ochrana pracovníků*:

Ve všech případech převodů úvěrů na externí společnosti musejí příslušné orgány brát v potaz mobilitu a ochranu pracovníků ve společnostech zapojených do těchto převodů v souladu s evropskými a vnitrostátními právními předpisy.

4.3. ***Urychlené mimosoudní vymáhání kolaterálu (AECE)***

4.3.1. EHSV pozitivně vyzdvihuje povinnost členských států zajistit, aby měl obchodní vypůjčovatel právo napadnout použití tohoto mechanismu u vnitrostátního soudu (článek 28). Tím by mělo být náležitě chráněno základní právo občanů a společností na spravedlivý proces ([19]), zejména v případě nepřiměřených či nekorektních smluvních ustanovení.

4.3.2. EHSV nicméně poukazuje na pochyby vyjádřené některými členskými státy v souvislosti s tím, že by tento nástroj mohl výrazně urychlit postup vymáhání v těch členských státech, kde soudní řízení již nyní trvá krátkou dobu. Mimosoudní řízení sice může být výhodné pro dlužníka, řešení problému úvěrů v selhání však spočívá především v posílení soudních postupů v rámci EU.

4.3.3. EHSV v každém případě pozitivně vyzdvihuje omezení uplatňování postupu AECE, která jsou v návrhu stanovena. Za prvé jsou do něj zahrnuty pouze smlouvy uzavřené mezi věřiteli a obchodními vypůjčovateli. Navíc jsou výslovně vyloučeny:

— spotřebitelé jednající za účelem, který nesouvisí s povoláním ([20]),

— neziskové podniky,

— dohody o finančním zajištění ([21]) a

— obytné nemovitosti, které jsou hlavním sídlem obchodního vypůjčovatele ([22]).

([15]) Směrnice 2014/17/EU (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).
([16]) Směrnice 2011/83/EU (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).
([17]) Směrnice 93/13/EHS (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).
([18]) https://www.consumerfinance.gov/about-us/newsroom/consumer-financial-protection-bureau-reminds-mortgage-servicers-of-legal-protections-for-consumers-when-transferring-loans.
([19]) Listina základních práv Evropské unie, článek 47.
([20]) Směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru, čl. 3 písm. a).
([21]) Směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, čl. 2 odst. 1 písm. a).
([22]) „Finanční krize, která způsobila úpadek řady subjektů nucených prodat za směšně nízkou cenu svůj nemovitý majetek, který získaly.“ Stanovisko EHSV k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o smlouvách o úvěru na bydlení (Úř. věst. C 318, 29.10.2011, s. 133).

4.4. ***Plán pro společnosti spravující aktiva***

Pravidla státní podpory

4.4.1. EHSV souhlasí s Komisí, že společnosti spravující aktiva jsou v některých členských státech významnou součástí řešení, jež mají očistit rozvahy bank, zejména v důsledku finanční krize. Souhlasí však také s tím, že – v případě veřejně podporovaných či zajištěných prostředků – mohou rovněž přispět k rizikům pro finanční stabilitu, včetně možného posílení vazby mezi bankovním sektorem a státem.

4.4.2. EHSV proto podporuje dodržování právního rámce EU, zejména směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank ([23]) a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí ([24]).

4.4.3. V praxi se téměř všem společnostem spravujícím aktiva dostává v nějaké podobě státní podpory, která zahrnuje mimo jiné záruku pokrytí veškerých ztrát nebo záruku financování společností spravujících aktiva (v důsledku toho mohou mít společnosti spravující aktiva rating státu, takže mohou být jejich cenné papíry například použity jako repo kolaterál), nákup aktiv společnostmi spravujícími aktiva nad jejich tržní hodnotou (hodnotou, kterou by zaplatil investor) v důsledku zaujetí dlouhodobějšího pohledu na ekonomickou hodnotu – překročení ekonomické hodnoty nad tržní hodnotu představuje státní podporu a vyžaduje schválení Evropskou komisí na bankovní úrovni, a rekapitalizace bank, které jsou zapojeny do systémů společností spravujících aktiva, ze strany státu ([25]).

4.4.4. Dokonce i v případech, kdy byla umožněna nějaká forma státní pomoci, nejnovější pravidla EU obecně vyžadují, aby byl přinejmenším podřízený dluh banky rekapitalizován z vnitřních zdrojů (odepsán nebo převeden na vlastní kapitál) tak, aby byla každá zátěž spojená s rekapitalizací alespoň sdílena mezi veřejným a soukromým sektorem.

V Bruselu dne 11. července 2018.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Luca JAHIER

([23]) Směrnice 2014/59/EU.
([24]) Nařízení (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).
([25]) KPGM.